

भक्तभरस्तोत्र

{॥ भक्तभरस्तोत्र ॥}

भक्तभर-प्रणत-मौलिमणि-प्रभाण -

मुद्योतकं दलित-पाप-तमोवितानम् ॥

सम्यक् प्रणम्य विन पादयुगं युगाद्य-

वालंभनं भवजले पततां जनानाम् ॥ १ ॥

यः संस्तुतः सकल-वासभय- तत्व-ओधा-

द-उद्धृत- बुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः ॥

स्तोत्रैर्जगत्त्रितय चित्त-हरैरुदरैः

स्तोष्ये किलाहमपि तं प्रथमं विनेन्द्रम् ॥ २ ॥

बुद्ध्या विनाऽपि विबुधार्थित पादपीठ

स्तोतुं समुद्यत मतिर्विगतत्रपोऽहम् ॥

भालं विहाय जलसंस्थितमिन्दु भिम्भ -

मन्यः क ष्छति जनः सहसा ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥

वक्तुं गुणान् गुणसमुद्र शशाऽऽन्तान्

कस्ते क्षमः सुरगुरुप्रतिमोऽपि बुद्ध्या ॥

कल्पान्त - काल - पवनोद्धत - नक्त्यकं

को वा तरीतुमलमम्बुनिधिं भुज्जब्याम् ॥ ४ ॥

सोऽहं तथापि तव भक्ति वशान्मुनीश

कर्तुं स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः ॥

प्रीत्यऽऽत्मवीर्यमविचार्य मृगो मृगेन्द्रं
नाभ्येति किं निजशिशोः परिपालनार्थम् ॥ ५ ॥

अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहासधाम्
त्वद्भक्तिरेव मुञ्जरीकुरुते जलान्नाम् ॥
यत्कोकिलः किल मधौ मधुरं विरौति
तथ्यारुयूत - कलिकानिकरैकहेतु ॥ ६ ॥

त्वत्संस्तवेन भवसंतति - सन्निभं
पापं क्षणात् क्षयमुपैति शरीर भाजम् ॥
आकान्त - लोकमलिनीलमशेषमाशु
सूर्याशुभिन्नमिव शार्वरमन्धकारम् ॥ ७ ॥

मत्वेति नाथा तव संस्तवनं मये -
मारभ्यते तनुधियापि तव प्रभावात् ॥
येतो हरिष्यति सतां नलिनीदलेषु
मुक्ताङ्गल - द्युतिमुपैति ननूदभिन्दुः ॥ ८ ॥

आस्तां तव स्तवनमस्तसमस्त - दोषं
त्वत्संकथाऽपि जगतां दुरितानि हन्ति ॥
दूरे सहस्रकिरणाः कुरुते प्रभैव
पद्माकरेषु जलजानि विकाराभाञ्चि ॥ ९ ॥

नात्यद्-भूतं भुवन-भुषण भूतनाथ
भूतैर् गुणैर्-भुवि भवन्तमभिष्टुवन्तः

तुल्या भवन्ति भवतो ननु तेन किं वा
भूत्याश्रितं य इह नात्मसमं करोति ॥ १० ॥

दृष्ट्वा भवन्तमनिमेष-विलोकनीयं
नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य यक्षुः ॥
पीत्वा पयः शशिकरघृति द्रुग्ध सिन्धोः
क्षारं जलं जलनिधेरसितुं क इच्छेत् ॥ ११ ॥

यैः शान्तरागरुचिभिः परमाञ्जलिस्तवं
निर्मापितस्त्रिभुवनैक ललाम-भूत ॥
तावन्त एव भद्रु तेऽप्यणवः पृथिव्यां
यत्ते समानमपरं न हि इपमस्ति ॥ १२ ॥

वक्त्रं क्व ते सुरनरोरगनेत्रहारि
निःशेष - निर्जित-जगत् त्रितयोपमानम् ॥
भिम्बं कलङ्क-मलिनं क्व निशाकरस्य
यद्वासरे भवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥

सम्पूर्णमण्डल - शशाङ्ककलाकलाप्
शुभ्रा गुणास्त्रिभुवनं तव लंघयन्ति ॥
ये संश्रितास्-त्रिजगद्दीश्वर नाथमेकं
कस्तान्-निवारयति संचरतो यथेष्टम् ॥ १४ ॥

चित्रं किमत्र यद्वि ते त्रिदशांगनाभिर्-
नीतं मनागपि मनो न विकार - मार्गम् ॥

कल्पान्तकालमरुता चलिताचलेन
किं मन्दराद्रिशिभिरं चलितं कद्यचित् ॥ १५ ॥

निर्धूमवर्तिपवर्जित - तैलपूरः
कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं प्रकटी-करोषि ॥
गम्यो न जातु मरुतां चलिताचलानां
दीपोऽपरस्त्वमसि नाथ् जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥

नास्तं काद्यधिदुपयासि न राहुगम्यः
स्पष्टीकरोषि सहसा युगपङ्गगन्ति ॥
नाम्भोधरोदर - निरुद्धमहाप्रभावः
सूर्यातिशायिमहिमासि मुनीन्द्रा लोके ॥ १७ ॥

नित्योदयं दलितमोहमहान्धकारं
गम्यं न राहुवदनस्य न वारिदानाम् ॥
विभ्राजते तव मुखाब्जमनल्प कान्ति
विद्योतयङ्गगदपूर्व - शशाङ्कुभिम्भम् ॥ १८ ॥

किं शर्वरीषु शशिनाऽहि विवस्वता वा
युष्मन्मुजेन्दु - दलितेषु तमस्सु नाथ
निष्पन्न शालिवनशालिनि छव लोके
कार्यं कियङ्गलधरैर् - जलभार नम्रैः ॥ १९ ॥

ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृतावकाशं
नैवं तथा हरिहरादिषु नायकेषु

तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं
नैवं तु काच - शकले किरणकुलेऽपि ॥ २० ॥

मन्ये वरं हरि-हराद्ये अथ दृष्ट्वा
दृष्टेषु येषु हृद्यं त्वयि तोषमेति ॥
किं वीक्षितेन भवता भुवि येन नान्यः
कश्चिन्मनो हरति नाथा भवान्तरेऽपि ॥ २१ ॥

स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्
नान्या सुतं त्वद्गुणं जननी प्रसूता ॥
सर्वा द्विशो दधति भानि सहस्ररश्मिं
प्राथ्येव द्विगुं जनयति स्फुरदंशुभलं ॥ २२ ॥

त्वामामनन्ति मुनयः परमं पुमांस-
मादित्यवर्णममलं तमसः परस्तात् ॥
त्वामेव सम्यगुपलभ्य जयन्ति मृत्युं
नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्रा पन्थाः ॥ २३ ॥

त्वामव्ययं विभुमचिन्त्यमसंभ्यमाद्यं
ब्रह्माण्मीश्वरमनन्तमनंगकेतुम्
योगीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं
ज्ञानस्वप्नममलं प्रवदन्ति सन्तः ॥ २४ ॥

बुद्धस्त्वमेव विबुधार्थित बुद्धि ओधात्,
त्वं शंकरोऽसि भुवनत्रय शंकरत्वात् ॥

धाताऽसि धीर ! शिवमार्ग-विधेर्विधानात्,
व्यक्तं त्वमेव भगवन्! पुरुषोत्तमोऽसि ॥ २५ ॥

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ ॥
तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ॥
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,
तुभ्यं नमो विन ! भवोद्धि शोषणाय ॥ २६ ॥

को विस्मयोऽत्र यद्वि नाम गुणैरशेषैस् -
त्वं संश्रितो निरवकाशतया मुनीश!
द्वेषैःपात विविधाश्रय ज्ञातगर्वैः,
स्वप्नान्तरेऽपि न कदाचिदपीक्षितोऽसि ॥ २७ ॥

उच्यैरशोक-तरुसंश्रितमुन्मयूष-
मात्माति इपममलं भवतो नितान्तम् ॥
स्पष्टोल्लसत्किरणमस्त-तमोवितानं
भिम्बं स्वेरिव पयोधर पार्श्ववर्ति ॥ २८ ॥

सिंहासने मणिमयूषशिखाविचित्रे,
विभ्राजते तव वपुः कनकावद्यतम् ॥
भिम्बं वियद्विलसदंशुलता - वितानं,
तुंगोद्याद्रि - शिरसीव सहस्त्ररश्मेः ॥ २९ ॥

कुण्डवद्यत - चलयामर - चारुशोभं,
विभ्राजते तव वपुः कलधौतकान्तम् ॥

उद्यच्छशांक - शुचिनिर्जर - वारिधार-,
मुख्यैस्तटं सुर गिरेरिव शातकौभम् ॥ ३० ॥

छत्रत्रयं तव विभाति शशांककान्त-
मुख्यैः स्थितं स्थगित भानुकर - प्रतापम् ॥
मुक्ताङ्गल - प्रकरजाल - विवृद्धशोभं,
प्रभ्यापयत्त्रिजगतः परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥

गम्भीरतारवपूरित - द्विग्विभागस्-
त्रैलोक्यलोक - शुभसंगम भूतिदक्षः ॥
सद्धर्मराज्यघोषा - घोषकः सन्,
भे द्बुद्धिभिर्ध्वनति ते यशसः प्रवादी ॥ ३२ ॥

मन्दार - सुन्दरनमेरु - सुपारिजात
सन्तानकादिकुसुमोत्कर-वृष्टिरुद्धा ॥
गन्धोद्भिन्दु - शुभमन्द - मरुत्प्रपाता,
दिव्या दिवः पतित ते वयसां ततिर्वा ॥ ३३ ॥

शुभमत्प्रभावलय - भूरिविभा विभोस्ते,
लोकत्रये धृतिमतां धृतिमाक्षिपन्ती ॥
प्रोद्यद्-द्विवाकर - निरन्तर भूरिसंभ्या
दीप्त्या जयत्यपि निशामपि सोम-सौम्याम् ॥ ३४ ॥

स्वर्गापवर्गगममार्ग - विमार्ग[श्रेष्ठः,
सद्धर्मतत्त्वकथनैक - पटुस्त्रिलोक्याः ॥

दिव्यध्वनिर्भवति ते विशद्वर्थसत्त्व
भाषास्वभाव - परिणामगुणैः प्रयोज्यः ॥ ३५ ॥

उन्निद्रहेम - नवपङ्कज - पुंजकान्ती,
पर्युल्लसन्नभमयूज-शिखाभिरामौ ॥
पादौ पदानि तव यत्र त्रिनेन्द्र ! धत्तः
पद्मानि तत्र विबुधाः परिकल्पयन्ति ॥ ३६ ॥

धत्तं यथा तव विभूतिरभूच्छिनेन्द्र,
धर्मोपदेशनविधौ न तथा परस्य ॥
यादृक् प्रभा दिनकृतः प्रहतान्धकारा,
तादृक्-कुतो ग्रहगणस्य विकशिणोऽपि ॥ ३७ ॥

शय्योतन्मद्विलविलोल-कपोलमूल
मत्तभ्रमद्-भ्रमरनाद - विवृद्धकोपम् ॥
अैरावताभमिभमुद्धतमापतन्तं
दृष्ट्वा भयं भवति नो भवदश्रितानाम् ॥ ३८ ॥

भिन्नेभ - कुम्भ - गलदुष्कवल - शोणिताक्त,
मुक्ताङ्गल प्रकर - भूषित भुमिभागः ॥
अद्धकमः कमगतं हरिणाधिपोऽपि,
नाकमति कमयुगायलसंश्रितं ते ॥ ३९ ॥

कल्पान्तकाल - पवनोद्धत - वहिकल्पं,
द्वानलं ज्वलितमुष्कवलमुत्स्फुलिंगम् ॥

विश्वं विघत्सुमिव सम्भुभमापतन्तं,
त्वन्नामकीर्तनजलं शमयत्यशेषम् ॥ ४० ॥

रत्नेक्षणं समदकोकिल - कण्ठनीलं,
क्रोधोद्धतं झण्डिनमुत्फुल्लमापतन्तम् ॥
आकामति क्रमयुगेन निरस्तशंकस्-
त्वन्नाम नागदमनी हृदि यस्य पुंसः ॥ ४१ ॥

वल्गातुरंग गजगर्वित - भीमनाद-
मात्रौ जलं जलवतामपि भूपतिनाम् !
उद्यद्विवाकर मयूज - शिखापविद्धं,
त्वत्-कीर्तनात् तम ईवाशु भिद्यमुपैति ॥ ४२ ॥

कुन्ताग्रभिन्नगज - शोणितवारिवाह
वेगावतार - तरणातुरयोध - भीमे ॥
युद्धे जयं विजितदुर्जयजेयपक्षास्-
त्वत्पाद पञ्चवनाश्रयिणो लभन्ते ॥ ४३ ॥

अम्भौनिधौ क्षुभितभीषणनक्यक-
पाठीन पीठभयदोल्बणवाऽवाग्रौ
रंगतरंग - शिखरस्थित - यानपात्रास्-
त्रासं विहाय भवतःस्मरणाद् प्रवन्ति ॥ ४४ ॥

उल्लूतभीषणजलोदर - भारभुग्नाः
शोच्यां दशामुपगताश्च्युतञ्जविताशाः ॥

त्वत्पादपङ्कज-रत्नोऽमृतद्विगुधदेहा,
मर्त्या भवन्ति मकरध्वजतुल्यरूपाः ॥ ४५ ॥

आपाद - कण्ठमुञ्जुंभल - वेष्टितांगा,
गाढं बृहन्निगडकोटिनिघृष्टवंधाः ॥
त्वन्नाममंत्रमनिशं मनुजाः स्मरन्तः,
सद्यः स्वयं विगत-बन्धमया भवन्ति ॥ ४६ ॥

मत्तद्विपेन्द्र - मृगराज - दवानलाहि
संग्राम - वारिधि - महोदर-बन्धनोत्थम् ॥
तस्याशु नाशमुपयाति भयं त्रियेव,
यस्तावकं स्तवमिमं मतिमानधीते ॥ ४७ ॥

स्तोत्रस्त्रयं तव विनेन्द्र ! गुणैर्निबद्धं,
भक्त्या मया विविधवर्णविचित्रपुष्पाम् ॥
धत्ते जनो य एह कंठगतामवसं,
तं मानतुंगमवशा समुपैति लक्ष्मीः ॥ ४८ ॥

लिपिकार अशोक सेठी, संशोधक यशवंत मलैया

%%Aug 30, 97

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated त्oday

<http://sanskritdocuments.org>

Bhaktamara Stotram Lyrics in Gujarati PDF

% File name : bhaktaamara.itx

% Location : doc_deities_misc

% Author : Traditional

% Language : Sanskrit

% Subject : philosophy/hinduism/religion

% Transliterated by : ashoka seThii

% Proofread by : ashoka seThii

% Latest update : August 23, 2000

% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

% Site access : http://sanskritdocuments.org

%

% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study

% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of

% any website or individuals or for commercial purpose without permission.

% Please help to maintain respect for volunteer spirit.

%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [December 15, 2015] at Stotram Website